

①

Köszöntő megemlékezés az iskola
fennállásának 250. évfordulóján az
70 éves találkozóunk alkalmából -

Fábi Zoltán

2014 máj. 31 - életem egyik legszebb emlékezetes napja volt. István hegyelméből részt vehettem a 60 - éves érettségi találkozóinkon az Ady Endre Liceumban, amikor mi öregek diákok együtt hallgathattunk a fiatal vézsős diákokkal és a Gyémánt oklevelet az iskola fennállásának 240 évfordulója alkalmából átvehettük.

2024 május 25. én pedig iskolánk fennállásának 250 évfordulója alkalmából mint öregdiák aki 70 évvel ezelőtt elballagott Rubinoklevelet kaptam. Sajnos ezen a találkozón már csak ketten voltunk (Kincses Neli és én) akivel nem ismertük fel egymást) volt körülbelül létszáma 50 leány - 1953-54 - tanévben végeztünk, az első 10. osztályos vézsősök akik egyszerre érettségiztünk a XII. oszt. vézsősökkel. Akkori iskolánkat 2. számú Leány Középsiskolának nevezték.

1950-54 között az iskola igazgatónője Fülöpne Réz Gizella (Gizus néni) a rend, a pontosság, fejelem, szigorúság példaképe volt, akinek szigora mögött meleg szív és szeretet, magas intelligencia rejtőzött. Aligazgató - Váczy Ilona.

Tanárain - Bemiczky Valéria, Crisan Elena, Gyulainé Csernak Emilia, oszt. főnök) Gyulafalvi Mária, Harsányi Anna, Kellner Adél, Kun József, Lukács Ilona, Meinelis Ludmilla Mihailovna, Mott. Roman, Nutescu Octavia, Schwartz Lajos, Técsiné Dobosi Ilona, Groza Mária,

Az iskola tanári karta a hagyományokra alapozó pedagógiai követelmények megőrzésére törekedett, nagy gondot fordítottak a

Tanulóik alapos felkészítésére. 1954-ben a Bukaresti minisztérium az ország első leányliceumának minősíti a „2 sz. Állami Magyar Leányliceumot.” 1954-ben mi voltunk az első X. oszt. végző érettségizők és sokan bejártunk az ország különböző egyetemeire. Mivel nagyon fiatalok voltunk a profesztorok gyorsan neveztek.

Az én továbbtanulásomat iskolámnak köszönhetem. Elemi osztályaimat Élesden végeztem és mivel jó tanuló voltam onnan kaptam a biztosítást, hogy a 2. számú Leányliceumba felvételizsek a VII. oszt. elvégzése után, 1950-ben.

~~Sikerült bejárnom a Bolgari Egyetem földrajz-geológia szakra ahol~~ majd pedig 1954-ben érettségiztem és egyetemet végeztem (1959-ben) a Bolgari egyetem földrajz-geológia karán, majd mint földrajz tanár tanítani mezőtelegyden - Élesden nyugdíjazásomig.

A jelenlegi falálkhozunk alkalomával 70 év után is összebe jutunk és újra élem diákkorom emlékeit és halás vagyok iskolámnak, tanáraimnak, hogy ebbe az iskolába járhattam. Éreembe jutnak tanáraim akiknek sokat köszönhetek; mint tanár sehol sem tapasztaltam azt a rendet és fejelemet amit itt mint diák élttem.

Igazgatónőnk Gizus néminél a jelenlegi számunkra - diákoltra már fejelemre, rendre készítették. Bentlakásunk itt volt a pedagógiai liceum épületében, rend és fejelem - mint bentlakók egy héten kétszer mehettünk ki a városba, ezek alkalommal 5 percet késtem akkor még Gizus néni végig ellenőrizte a meditáció's termetet és késés miatt 2 hétre vonta meg a kimenőmet. Haza nem mehettünk csak ünnepek alkalomával, vagy ha a szüleinek kéreztettek el. Az utazás nehezebb volt főleg nekünk kezdő diákoknak. Ma sem felejttem el. első évre való bevonulásomat amikor a szeptemberi érkezésre Élesdől egy másik osztálytársammal aki a fiuliceumba ment (ő is árva lévén mint én) a két édesanya sokétlen vittet be sept. 1-én iskolába. Este 11-kor indultunk és reggelte értünk be, az iskola bentlakásába akkor még szalmacsakot is kellett vinni a bentlakásba.